

escola

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ES LLEDONER"



Serem allò que volguem ser
de bades fugim del foc
si el foc ens justifica.
Serem allò que volguem ser.

www.lledoner.com

NOTÍCIES DE L'ESCOLA

Excursió de secundària a Eivissa

Per tercer any consecutiu els alumnes d'ESO realitzen per aquestes dates una excursió a Eivissa o Menorca. Enguany es varen desplaçar a Eivissa. El divendres 7 de maig partiren ben dematí cap al port de Palma per agafar el vaixell de la Transmediterrània que els duria al port d'Eivissa; allà varen visitar els llocs més emblemàtics de l'illa (Dalt Vila, Platja d'en Bossa, Sant Miquel...). No hi mancaren les anècdotes i les rialles i ben entrada la nit tornaren cap a la nostra estimada roqueta.

Recital de Poesia

Els alumnes d'Educació Secundària i alguns de Primària



de la Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner" el passat dijous 29 d'abril i el divendres 30 ens oferiren un recital poètic en memòria de **Miquel Martí i Pol**, un home que llegia perquè li agradava llegir i que feia versos perquè li agradava escriure.



El repertori de poemes que vàrem poder escoltar va ser seleccionat per tal d'oferir una perspectiva variada de l'àmplia obra del poeta, de la seva diversitat de formes estròfiques, les veus més divergents i les temàtiques conreades a través de la seva extensa producció durant una llarga vida dedicada a l'escritura. Però no només vàrem poder sentir la veu dels rapsodes sobre l'escenari; també es va introduir l'acompanyament musical en directe, a més, d'algun poema cantat i com a cloenda especial, els alumnes de taller de teatre, apart de la declamació poètica, ens oferiren una



performance muntada a partir d'una escenografia de dansa i expressió corporal combinades amb l'argument d'algun dels poemes més significatius de Martí i Pol.



Des d'aquí volem agrair a tota la gent que ens ha ajudat i ha contribuït a la seva manera perquè l'espectacle fos una realitat. Als pares que heu hagut de sentir dues-centes vegades el mateix poema durant setmanes, als mestres de secundària que han vist mig buides les seves classes perquè molts dels alumnes havien d'assajar, als qui han elaborat el fulletó de la

sinopsi, als qui han vetllat perquè no tingués faltes i que tota lletra fos al seu lloc... en general a tots als qui sense saber-ho des de l'escola, fan escola.



I en especial a na **Francesca**, que amb l'oïda fina i la guitarra disposada vessa notes i paciència, pentagrama a pentagrama. I fa que tot soni com ha de sonar.

I en especial a na **Maria**, que ha desdejuntat de lletres, ha dinat de versos, berenat d'estrofes, sopat poemes i somniat rimes, i s'ha despert a mitja nit pels nervis.

I en especial a na **Margalida**, perquè tant li és un pinzell com una dansa. Tant li és fer d'un llençol una senyera com d'un capell la millor idea i donar-li forma, la màgia idònia per a l'espectacle.

I en especial a na **Jerònia** que amb la seva dolça veu ens va enlluernar a tots.

VI Jornades Multiesportives

Com cada any, des de l'any 1999, el col·legi Sant Alfons organitza les Jornades Multiesportives que pretenen congregar tots els alumnes del centre per compartir, durant 3 dies, els valors de l'esport mitjançant la realització de competicions esportives, jocs d'oposició i col·laboració, i altres activitats físico-recreatives. Les activitats es realitzaran durant el dies 14, 15 i 16 de juny a les Instal·lacions Esportives Municipals del Polisportiu Guillem Timoner i camp d'esports Sa Mola.

Com a punt d'interès d'aquestes jornades, cal destacar que sempre han estat organitzades pels alumnes de 4t d'ESO com a part de l'assignatura d'Educació Física i dirigides pel professor d'aquesta matèria.

Aquest any, l'organització vol potenciar la importància de la pràctica esportiva i física per al manteniment i millora de la

salut. És per això que hem volgut que el lema de les VI Jornades multiesportives fos:

Per la teva salut, mou-te... fes esport!

Per potenciar aquest valor entre els nostres joves es realitzarà un document on s'informarà de la importància de fer exercici físic per prevenir l'aparició de certes malalties o bé per millorar la qualitat de vida una vegada aparegudes.

El comitè organitzador de les jornades així com l'equip directiu del col·legi Sant Alfons vol agrair la col·laboració de l'Ajuntament de Felanitx, i l'APA, sense la qual la realització de les Jornades no seria possible.

Finalment dir que tant la direcció del col·legi Sant Alfons, com els mestres, professors i alumnes organitzadors de les properes jornades desitgen que aquest any puguin estar a l'alçada dels altres anys i si és possible millorar-les.

Pujada a Sant Salvador

Ja fa més de trenta anys que organitzam "La pujada a Sant Salvador" el darrer divendres de maig. És per nosaltres una diada de companyonia no tan



sols pel que representa aquest lloc entranyable per a tots els felanitxers, sinó que a més hi participa tota l'escola, encara que els petits del primer cicle sols arriben a la creu de Sant Salvador pel camí de Son Quelles.

I igual que l'any passat, el departament d'Educació Física ha preparat una sèrie de jocs tradicionals per a tots a l'esplanada del Picot.

Acte acomiadament dels alumnes de quart de secundària

Ja és la sisena promoció de quart de secundària que surt de la nostra escola. Per nosaltres és un orgull però per altra part una tristesa perquè deixam partir uns al·lots que han estat entre nosaltres entre 10 i 15 anys i que hem compartit amb ells alegries, tristeses, coneixements, companyonia...

Per tal motiu el proper dia 28 a les 8 de la tarda es durà a terme l'acte d'acomiament d'aquesta promoció. Tots els pares d'aquests alumnes i familiars hi estau convidats. Enhorabona i fins sempre!

XX Trobada d'Escoles Mallorquines

El passat dia 15 de maig se celebrà a Lluc la XX Trobada d'Escoles Mallorquines, que és la festa de les escoles que fan l'ense-nyament en Català. L'APA proporcionà un autocar a tots els qui volgueren assistir-hi. Allà escoltàrem els Blavets i gaudírem dels castellers, dimonis, ximbombes, el grup Cucorba i ballàrem la Balanguera. Els que volgueren també hi quedaren a dinar.

La nostra escola, com totes les altres, hi prengueren part amb un mòbil gegant fet pels nins i nines d'Educació Infantil, i que després es penjà a la porxada de l'acolliment de Lluc.

Va ser una jornada molt agradable on ens adonàrem de la feina ben feta fins ara però també de tota la feina que encara queda per fer perquè la nostra llengua sigui viva i usada en tots els àmbits així com correspon.

Taller de Lectura

Els alumnes de tercer, quart i cinquè han pres part a la campanya "*Tots som protago-*

nistes" de l'Editorial Cruïlla, per tal de fomentar i d'iniciar els alumnes en el plaer de la lectura. Cada curs elegí un dels llibres de lectura d'aquesta campanya per llegir dins l'aula.

a) Els de Tercer: "*Els somnis de l'Aurèlia*"

b) Els de quart i cinquè: "*El presoner del Casal del Diable*"

A canvi l'editorial ens envià gratuïtament per a cada alumne un exemplar de la continuació del llibre personalitzat a cada classe ("*El Far dels Vaixells perduts*"), és a dir, que els protagonistes de la segona part de l'obra són els nins i les nines i el mestre.

Els nins gaudiren d'aquestes lectures.

Concurs APA

L'APA per sisè any consecutiu ha tornat engrescar els nostres alumnes a participar al concurs creatiu que organitzen. Enguany els temes elegits han estat dos: "*La meteorologia i els fenòmens atmosfèrics*" per als alumnes d'Infantil i Primària amb tècniques diferents segons l'edat; "*Paisatge humà de Felanitx*" per als alumnes de Secun-

dària.

El nivell aconseguit ha estat notable i hi han pres part tots els alumnes de l'escola. Els premis de cada aula es lliuraran el dia del Festival de Fi de Curs.

Donam les gràcies a l'APA per aquesta iniciativa i els animam a seguir amb la tasca començada.

Excursions fi de curs

A tots els cursos es realitzen pels mesos de maig i juny les excursions de fi de curs. La relació és la següent:

INFANTIL

2 anys: *Granja-Escola "Ses Sitges"*.

Primer: *Green Planet*.

Segon: *Colònies a Binicarella*.

Tercer: *Colònies a Binicarella*.

PRIMÀRIA

Primer: *Bombers, Policia i Coves dels Hams*

Segon: *Colònies a Sóller*.

Tercer: *Estadi de Son Moix i Diari de Mallorca*.

Quart: *Colònies a s'Olivaret*

Cinquè: *Cabrera*

Sisè: *Cabrera*

SECUNDÀRIA

Primer, segon, tercer i quart: *Eivissa (1 dia)*

Uctaib



El passat dia 21 d'abril, els membres del Consell Rector de la Unió de Cooperatives de Treball elegits per l'Assemblea de socis el passat dia 31 de març nomenaren els nous càrrecs pel període 2004-2007:

• **President:** Enric Pozo, soci de la cooperativa Gorg Blau (Palma)

• **Vicepresidenta:** Trinitat Ramis, sòcia de la cooperativa Codeppa-Es Liceu (Marratxí)

• **Secretari:** Antoni Vicens, soci de la cooperativa Es Lledoner (Felanitx)

• **Tresorer:** Lluís Ysasi, soci de la cooperativa Suport Social (Palma)

• **Vocal 1:** Manel Ortega, soci de la cooperativa Ortega i Associats (Ciutadella)

• **Vocal 2:** Joan Vives, soci de la cooperativa s'Arxiduc (Inca)

La Unió de Cooperatives de Treball de les Illes Balears associa un total de 41 empreses cooperatives de treball de tots els sectors d'activitat (teatre, serveis socials, contrucció, ensenyament, serveis turístics,...) que representen un total de més de 1000 persones entre socis treballadors i treballadores contractats.

Adquisició d'ordinadors

La Cooperativa "Es Lledoner" ha adquirit 13 ordinadors més. D'aquesta manera totes les aules de primària tendran un ordinador.

Copa Davis



El nostre professor d'Educació Física **Joan Isidre Albons** va exercir de jutge de

línea a un partit de la Copa Davis celebrat a Palma.

Concert de Percussió

Dia XX els alumnes de primària varen assistir a un concert de percussió del grup *Padouk*. Es centraren en un viatge per tot el món. Els membres del grup explicaren els instruments més característics de cada país visitat, així com mostraren una gran varietat d'estils propis de cada lloc.

Cursets

Na Maria Obrador i Na Catalina Moll han participat a la II Trobada de Professionals i Entitats de l'Àmbit Socioeducatiu i Sanitari: cap a un treball comunitari, organitzat per la Conselleria d'Educació i Cultura. Es celebrà els dies 20 i 21 de maig a Muro.

40 anys d'Estol

Felicitem S'Estol des Gerriçó pels quaranta anys d'existència i ens congratulam que dues de les nostres cooperativistes pertanyin a aquest grup que ha passejat el nostre folklore arreu del món.

Estam preparant per la propera revista un article de la

història de S'Estol

Regal d'un llibre a cada alumne

La Conselleria d'Educació i Cultura va regalar amb motiu de la Diada del Llibre a cada



alumne per embarcar-lo en un viatge envers els costums i les tradicions de la nostra comunitat. Els llibres foren els següents:

• Per Infantil: Unes Vacances amb companyia.

• Pel Primer Cicle de Primària: Na Papareta

• Pel Segon Cicle de Primària: Na Barseta.

• Pel Tercer Cicle de Primària: El Castell d'iràs i no tornaràs.

• Per Secundària: 4 Llegendes de les Illes Balears

ELS PETITS GRANS PINTORS

Les nostres educadores ens varen dir que enguany era "L'any Dalí". Per tal motiu durant la "VII Festa del Llibre", la nostra escoleta va organitzar diferents tallers i activitats sobre l'artista. Els menuts de l'escoleta també hi vàrem voler participar i aprendre moltes coses sobre Dalí.

Ens varen contar un conte que es titulava "El somni de Dalí", que va ser molt divertit i interessant, perquè vàrem aprendre moltíssim: ara ja sabem que Dalí va néixer a Figueres, que era un home que tenia uns bigotis molt llargs, prims i enrevoltats... que ens varen fer una gràcia! I li agradava molt pintar, als seus quadres, carrerans i carrerans de formigues, molts de rellotges i uns elefants amb unes cames més llargues...!



Com que ens va agradar tant tot el que vàrem aprendre sobre Dalí, decidírem que ens volíem convertir en uns grans pintors com ell..., i sabeu què vàrem fer?

Doncs, les nostres educadores varen penjar a la paret de l'aula que dona al pati de l'escoleta un gran tros de paper, perquè els nins i nines del primer cicle poguéssim pintar molt bé. Ens donaren pinzells, pintures de molts de colors, i el més graciós de tot és que tots i totes ens vàrem vestir amb una bossa de fens per poder pintar a voler... com autèntics artistes!

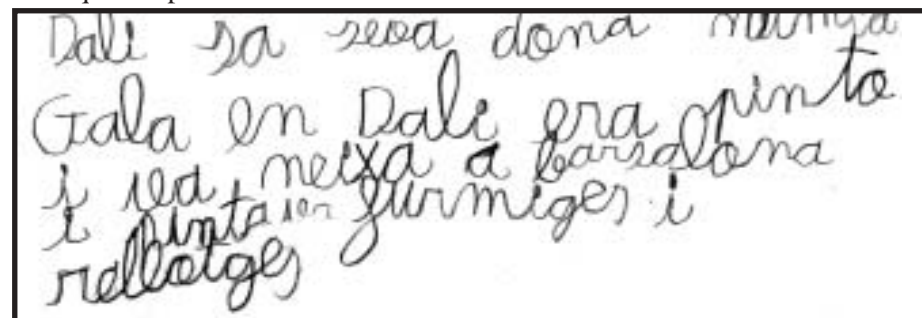
Ho passàrem molt bé! Quan vàrem acabar dúiem pintura per tot: les mans, la cara, els cabells... però el més important és que ens va quedar un quadre preciós, pareixia pintat pel mateix Dalí.

Els Petits Artistes del Primer Cicle d'Ed. Infantil.

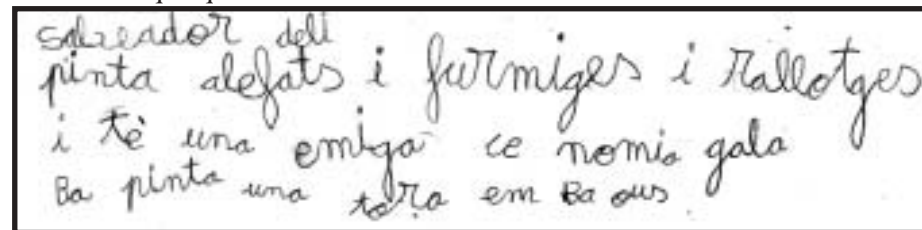
Estimats Lectors:

Volem contar-vos una petita història que ens va passar a principi d'aquest tercer trimestre. Mirau, el primer dia després de les vacances, tots contents i descansats vàrem tornar acudir a l'escoleta, per tal de fer el darrer esforç abans de gaudir d'un bon estiu.

La nostra sorpresa va ser que, les nostres mestres després de fer les coses rutinàries de cada matí (passar llista, posar la data,...) no varen tenir altre idea que parlar-nos de la Setmana del Llibre, i que a més a més, ens apropiarien les persones d'un tal "Salvador Dalí" que era pintor i "Martí i Pol" que era poeta.



Nosaltres, amb la nostra curta edat no vàrem entendre res, no sabíem qui eren aquells homes; ni tan sols els havíem sentit anomenar mai, però com a bons alumnes no vàrem protestar, però sí que ens vàrem posar a l'expectativa per veure si aquelles feines que ens proposaven ens podien interessar o motivar de qualche manera.



I la veritat és que ho varen aconseguir: ens varen presentar Salvador Dalí, mitjançant un conte, i d'aquella manera vàrem apropar-nos més a les seves pintures, com ho feia, quines coses predominaven en els seus quadres...

Vàrem ser capaços de reproduir qualche quadre seu i de saber les característiques més rellevants (mirau si el vàrem conèixer que acabàrem per dir-li "Dalí", com si fos un company més de l'aula).

Referent a Martí i Pol, tenguérem la gran sort que na Bàrbara M^a Oliver, amb el seu tambor, flabiol i la dolçaina ens va donar a conèixer el

Salvador Dali
 En Dali pintava
 fumigues i elefants i tenien
 ulls que eren primos i
 llargues.

poema "Pa amb oli i sucre". Els més o manco 250 nins que vivim a l'escoleta ens reunirem al pati i gaudirem d'aquell espectacle.

Escoltàrem el po-ema, el recitàrem, el ba-llàrem i el cantàrem, us assegurem que el vàrem aprendre i tant ens va agradar que l'endemà les mestres

ens convidaren a berenar d'aquell àpat.

D'aquesta manera aquells dos noms de principi de setmana, ja no ens eren gens estranys i el temps que hi dedi-càrem fou ben aprofitat. Esperam l'any que ve poder tornar celebrar la festa de Sant Jordi.

en Salvador Dali era un
 pintor i pintava rajoles i
 fumigues i una farola molt verda

Creim que du molta feina, però us demanam que continui organitzant-se.



Els nins del Segon Cicle d'Ed. Infantil.

DIADA DEL LLIBRE

VII Diada del llibre 1r Primària

Vàrem fer un rellotge d'en Salvador Dali també vàrem fer un llibre d'en Miquel Martí i Pol. I una camiseteta d'en Salvador Dali i vàrem celebrar que feia 100 anys que va néixer. I també vaig comprar un conte de els tres cabridets.

El dia del llibre vàrem fer una camiseteta amb fumigues, un mòbil de casa de la mare, un rellotge i una poesia d'en Miquel Martí i Pol. M'ho he parlat bé

Hola som na Marta i vull dir unes coses. En Salvador Dali era un pintor molt ric i pintava coses molt estranges i també feia moltes de dibuixos, feia unes fumigues i rellotges i ulls.

DALÍ - MARTÍ I POL

Hi havia una vegada una setmana que es deia la setmana del llibre:

Però la setmana del llibre de 2n A no va començar dilluns si no dimecres dematí quan vàrem anar a un concert a l'AUDITORI, era un concert de PERCUSSIÓ que el feien quatre dones i el seu grup es deia PADUC, però em sembla que abans havíem estampat camisetes on hi vàrem pintar formiguetes de DALÍ dins un ou. Aquesta camiseta també duia darrera escrit un tros de poema ABRIL de Miquel Martí i Pol. Aquest dia horabaixa anàrem a la nostra llibreria de l'escola a veure els llibres i jo en vaig comprar dos. La meva amiga Mariona però només va mirar, no en va comprar cap perquè a ca seva també tenen una llibreria i el va dur d'allà.

El dijous dematí férem un mòbil de DALÍ amb figures de la mar, després del pati anàrem a una ludoteca de COMERÇ JUST on vàrem veure moltes coses fetes pels nins i homes de països de tot el món i també hi vàrem poder jugar. I l'horabaixa amb l'ajuda de la mestra, del professor d'Ed. Física i de na Maribel férem un rellotge de fang que sembla una orella, també de Dalí.

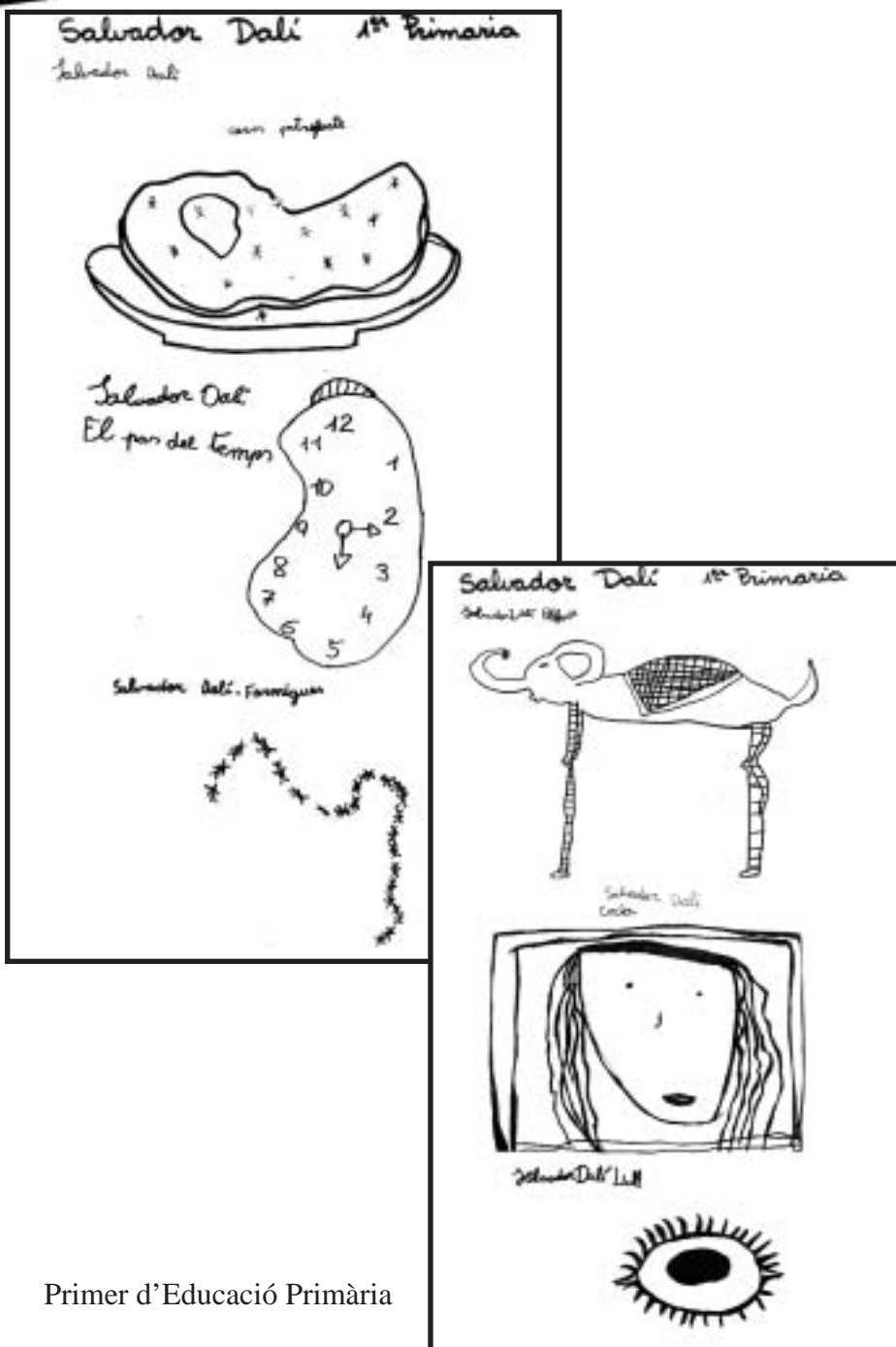
I, per acabar, el divendres dematí començarem un llibret amb un fragment d'un poema de MARTÍ i POL que es diu PRIMAVERA on vàrem fer dibuixos per vers o estrofes i ens va quedar una monada.

Quasi hora de sortir la mestra ens va regalar a tots un rondalla molt guapa plena de dibuixos molt grans que es diu NA PAPPARRETA.

Així la setmana es va acabar i setmana acabada conte acabat.

Margalida Roig
Bianka Bernabé
Mariona Caldentey
Maria Fernández

Segon A d'Educació Primària.



Primer d'Educació Primària

En motiu de sa Rondalla NA PAPARETA a la classe en férem una altra. Aquesta és sa de M^a del Mar Grimalt Pomar

NA CADERNERA

Hi havia una vegada, una fada que una bruixa dolenta la va transformar en una cadenera.

Un dia la cadenera va sentir que una dona volia tenir una filla fos com fos.

La cadenera s'hi va presentar i la madona la volia treure a defora però la cadenera va començar a dir:

- Madona un dia d'aquesta setmana vaig sentir que vostè deia que volia tenir una filla fos com fos i jo he pensat que es podria quedar una temporada amb nosaltres.

Un dia quan na Cadenera anava a passejar va caure i es va fer mal a una ala, tanta sort que passava el rei i la va agafar.

Quan el rei es va haver de casar no li agradava cap al·lota però trobava que aquella cadenera era massa guapa i li va dir:

- Hola cadenera que et vols casar amb mi?

I la cadenera respongué:

- No veus que jo sóc un ocell i tu ets un home!

Quan na Cadenera va riure, ella no es recordava que la bruixa li havia dit que quan riu es convertiria en fada, va torna a ser fada!

El rei sí que va quedar enamorat i li demanà:

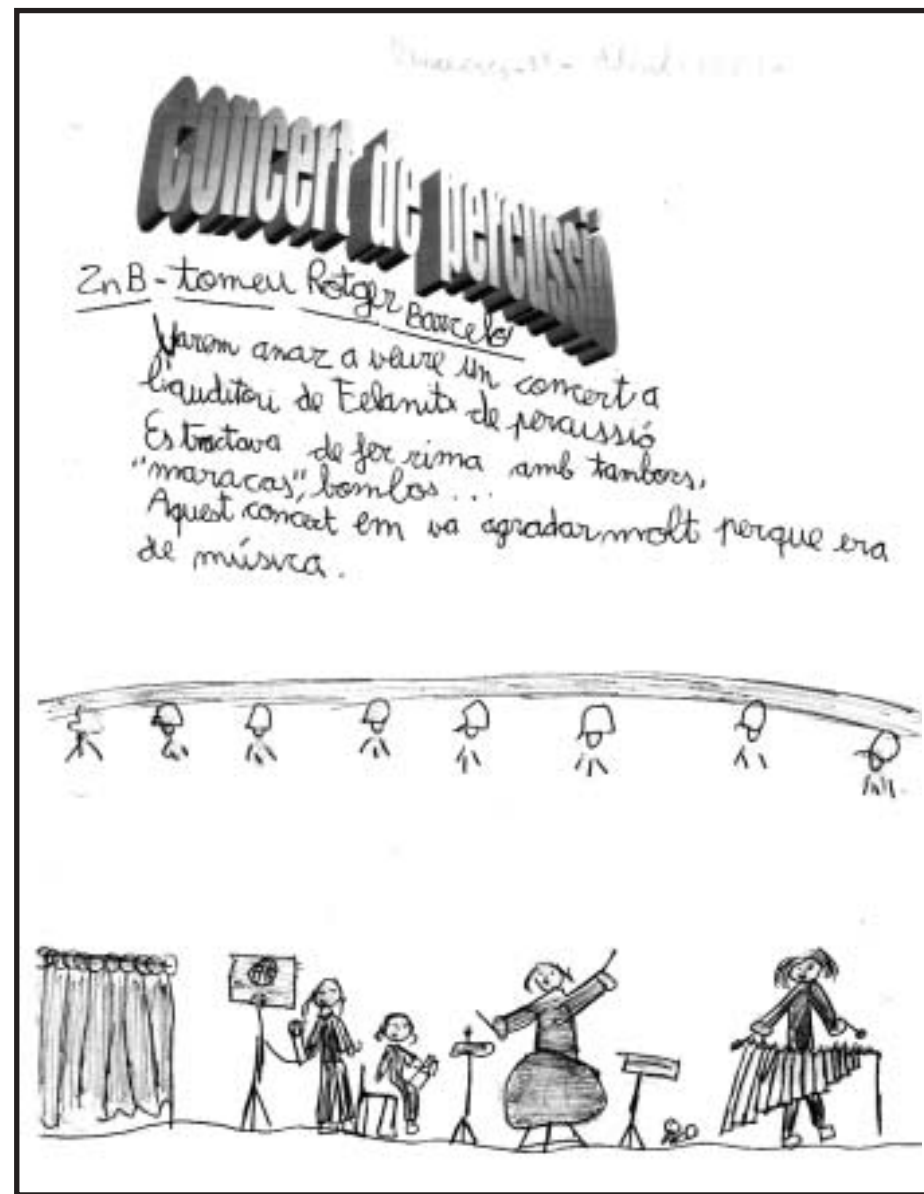
- Cadernereta et vols casar amb mi?

I na Cadenera el va mirar i va dir:

- Sí, sí, demà mateix a primera hora.

El rei i na Cadenera es varen casar i varen viure feliços per sempre.

M^a del Mar Grimalt
Segon A d'Educació Primària.



Segon B d'Educació Primària.

LA BARSETA

Això era una mare i un fill, que romia Agustinet. Eren molt pobres. Un dia que feia molt de fred tocaren a la porta, era la jia Taronges i els hi demanar si podia passar-hi la nit. Com que eren molt generosos els deixaren passar i compartiren el menjar, en acabar-li va demanar un favor a n'Agustinet, traqué una barseta amb un guissonet i li demanar si podia guardar-li fins que tornés i n'Agustinet digué que sí. Un dia n'Agustinet s'adormí amb el cap damunt la barseta i comià en menjar, quan es despertà va ser com si s'hagués menjat tot el que havia somiat. Quan ho comentà a sa mare no s'ho cregué fins que ho provà. Aquell any va ser de misèria. I cada dia posaven un atrot a sa sena per tal que dormís en pau amb el cap a la barseta. Com que els veïns tenien enveja van anar a mirar que passava en aquella casa i quan s'adonaren ja els veia tots cap als casa de la jia Taronges i tots es barretaven per les barsetes. Un que era molt ric somià que li prenien tot. Un altre que es barullava molt, que el deixaven ben blau i l'altre que era molt menjador, que estava 7 dies menjant pa i aigua. I t'fallò vaser veritat. Tots s'empunxaren i demanaren perdó. Aquell mateix dia va ploure. I la falgona tornà a totes les cases. Un dia la jia tornà. N'Agustinet li tornà el guissonet i la barseta, i tots els d'aquell poblet a prengueren a com partir.

Josep Nicolau Miralles



FOTOGRAFIES DE LA DIADA DEL LLIBRE

Un any més, els dies 22 i 23 d'abril, vàrem celebrar el dia del llibre. Férem molts tallers, si uns entretinguts, els altres divertits i fins i tot ens vàrem enllepolir amb una berenedeta de pa amb xocolata recordant una poesia de Martí i Pol.



Els de primer montant el mòvil de símbols de Dalí.



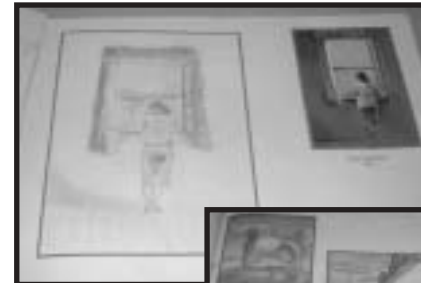
Taller estudi dalinià.



Treballant el quadern de Dalí.



Obra daliniana, dels alumnes de quart, acabada. Tot un èxit! (Pensau que fou obra col·lectiva en què participaren tots els alumnes de quart A i B)



Observau amb atenció quins artistes tenim al segon cicle!



Ludoteca per explicar-los en què consisteix el "comerç just".

Quart d'Educació Primària

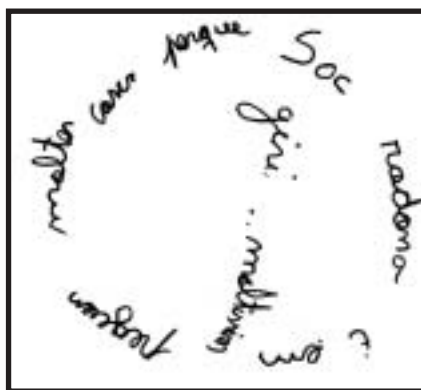
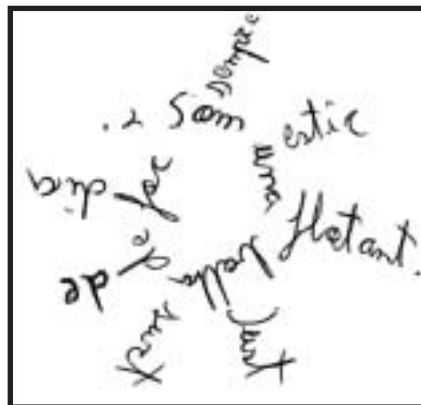
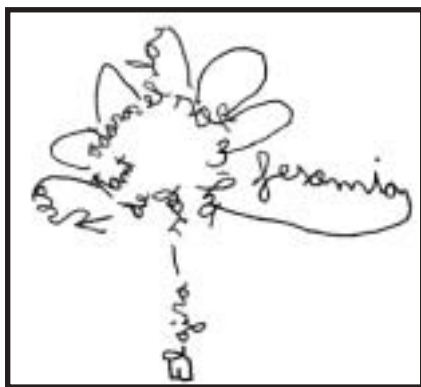
TALLER DE LLENGUATGE

Els alumnes de cinquè en l'àrea de llengües hem treballat la creació literària mitjançant endevinalles, acròstics i cal·ligrames.
Aquí teniu una mostra de la feina feta.

Marina me van posar per nom
A mi no m'agrada la verdura
Ric molt amb les amigues
I m'encanta jugar amb elles
No m'agrada barallar-me amb ningú
Anar de viatge em fascina.

Puc ser rodona
 puc ser triangular
 o simplement quadrada
 però sempre sóc jo.
Què som?

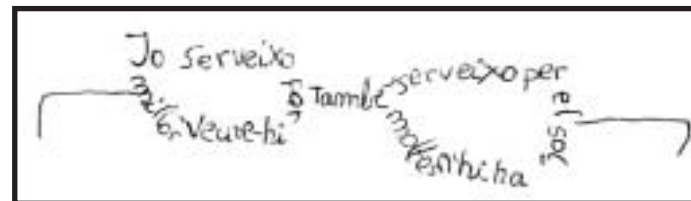
Som prim i llarg.
 Tenc amics de colors
 i puc escriure
Què som?



Mariona és el meu nom
A mi m'agrada l'estiu
Res del que passa em desagrada
I tinc moltes amigues
O bé amics
No m'agraden els esports
Així jo sóc.

Aina és el meu nom
I els meus amics em diuen així
Només fris de sortir per jugar amb la "Play"
Ahir passat (30 d'abril) vaig fer 11 anys.

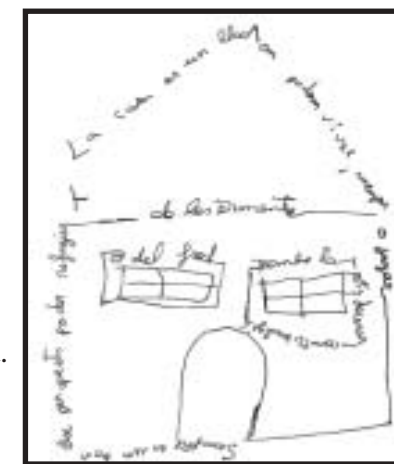
Som les tapadores d'un llibre
 però per obrir-nos, una palanca has de moure.
 Quan obris vés alerta
 que et pots mullar o bé solejar.
Què som?



Raquel em diuen els companys
Almenys uns quants
Que també em diuen Raqui.
Uns altres em diuen que som bona companya
En l'hivern tenc molt de fred, i en
L'estiu molta calor.

Tenc un cos molt prim a la primavera.
 Tenc un munt de cabells.
 Però a la tardor s'ha acabat la diversió.
Qui som?

Servesc a les dents,
 soc llarg i prim
 I només m'utilitzam una vegada.
Qui som?



Toni és el meu nom

Oh! A mi m'agradaria tenir una serp

Ningú de la meua classe en té.

I jo pentura en tendré.

Sense el ca no jugaria

Encara que tengui més animals he de jugar amb el ca

Vilanova és el llinatge de la meua cosina.

I ara té onze anys

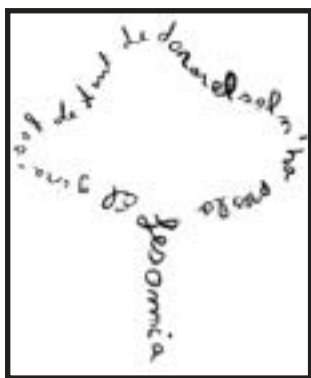
Li agrada ser simpàtica

Li agrada ser petita.

Ah! I a mi no m'agrada ser baix.



Som com un calaix ple,
però en esser petit,
puc guardar objectes
i quasi sempre el meu amo
em dur a l'escola.
Què som?



Pep Martí de nom i Mascaró de llinatge
Estic sempre jugant i amb una bona suada
Pens en la salut i que estiguem bons
M'agrada el futbol i anar amb la barca
Ara tenc onze anys i estic de puta mare
Rumii els deures per fer-los bé.
Tenc una cabra que està com una cabra
I som feliç i ho seré sempre

Cinquè d'Educació Primària

DEPARTAMENT D'ANGLÈS

Durant el curs els nins i les nines de 5 anys hem après moltes "rhymes" el temps d'anglès. A nosaltres ens agrada molt aprendre'n, però com que encara som un poc petits la nostra "teacher" ens ho fa representar gestualment.

Solem començar les sessions d'anglès escoltant el conte que treballam en aquest moment, amb l'ajuda d'un suport visual. Després la "teacher" ens fa un parell de preguntes, i nosaltres hem après a contestar en anglès. Cada dia feim una fitxeta diferent i després, els darrers deu o quinze minuts és quan deim i escenificam aquestes "rhymes" que tant ens agraden. Aquí teniu una petita mostra. Voleu que les vos ensenyem:

*Round and round the garden
like a teddy bear;
one step, two steps,
Tinkly you under there!*

*A fish, a fish
was swimming by the sea
was swimming by the sea
Oh! An octopus, an octopus
I want to eat, I want to eat
Help! Help!
Nyam nyam nyam*

Bye-Bye.

Vos pareix que no n'hem après molt de parlar anglès?



VIATGE A BARNÀ

Març 2004



Tota l'expedició esperant per entrar al cinema OCIMAX
QUINA PASSADA DE PANTALLA!



En Marcel va reduir el seu tamany mentre en Toni es posava madur de xadai



Expectació total cap a la cuinera del museu.
I és que no som llèpols ni res!!



Les estàtues vivents de les Aambles ens entreterren força estona.

HA ESTAT UN VIATGE FANTÀSTIC.
Adéu i Bon Estiu!!

Sisè d'Educació Primària

El Renou!

El problema del renou és que, quan no volem que n'hi hagi, el renou és el nostre major enemic. Ara bé, quan anam a un concert, ens agrada que la música se senti ben forta. Això ha estat una petita introducció, perquè ara vos contaré un dia del més normal a les classes de 1er d'E.S.O.

De bon matí sent el renou del despertador, que sona una bona estona fins que m'aixec. Després es comencen a sentir renous dels camions que passen pel carrer on visc.

Quan he berenat m'acompanyen amb cotxe fins a l'escola, com que el del meu pare era al taller hem hagut d'usar el cotxe vell del meu padrí, té el tub d'escapament foradat i fa molt de renou.

Quan arrib a l'escola sona el timbre (el renou més dolent que hi ha per un estudiant). Al principi de la classe ens portam bé però al final començam a xerrar i el mestre ens renya. A segona hora tenim naturals, a aquesta hora no xerrem gens. Després sona el timbre del pati. Al pati sí que hi ha renou, tothom cridant. A totes les altres classes, menys a l'última que, com que, després no hi ha més classes estam nerviosos. Quan sona el timbre, ja és l'últim renou que sentim a l'escola. Quan arrib a casa, el renou del forn em molesta a l'hora de fer un poc de deures.

Després he de posar la taula i els plats, al tocar-se, fan un renouet clar. A les dues del migdia sona el renou del rellotge, això m'indica que és l'hora que comença "Els Simpsons". A les tres menys quart arrib a l'escola, sona el timbre de les tres i comença la segona ronda de classes, per sort, aquestes classes de l'horabaixa duren dues hores.

Al sortir de classe, quan passam pel carrer amb els meus amics, els cotxes, amb els renous del seu motor, sobretot els que fan més renou són els que estan un poc "tunats". Quan sóc a casa meva començ a estudiar perquè demà hi ha examen de naturals, però el renou de les obres del costat em molesta i no puc estudiar. Al final del dia, millor dit a la nit, l'últim renou que sent és el de l'aigua de quan em rent les dents.

En definitiva, la nostra vida està plena de renous: alguns bons i alguns dolents.

Joan Nadal i Nadal
1r E.S.O . B

L'acampallengua.

El passat cap de setmana, els dies 8 i 9 de Maig, se celebrà l'acampallengua a Pollença.

Un grup de joves de Felanitx partírem amb un autobús cap allà. Quan arribarem ens instal·larem al lloc d'acampada, després ens dirigírem cap a l'ajuntament de Pollença amb els xirimiers i caparrots, allà la senyora M^a Antònia Munar va fer l'acte d'inaguració i després es penjà una pancarta. Després d'això la gent se n'anà a dinar. L'horabaixa hi hagué distintes activitats, entre elles: jocs de truc, taller de malabars, taller de rastes i trunyelles de colors, etc. I per fi arribà el vespre, hi hagué torrada i un correfoc que ens portà cap al recinte del concert. Allà hi actuaren distints grups de rock català com: *Lax'n'busto*, *Antònia Font*, *Syphosis*, *Fora des sembrat*, *Brams*, *Matràs*, etc. Quan acabà el concert, la gent continuà la festa a la zona d'acampada i sense adonar-nos de l'hora que era, arribà el moment d'anar a berenar. El matí ens passà volant, anàrem a dinar d'arròs brut i ja amb la panxa plena, desfèrem les tendes i tornàrem cap a Felanitx.

Va ser un cap de setmana molt intens, volem agrair al grup de "joves per la llengua" per oferir-nos aquest acampallengua, tot i que aquest any no hem tengut cap subvenció per part del govern. Nosaltres pensam que aquests tipus d'esdeveniments haurien d'esser els primers a obtenir suport ja que són actes de cultura!

Maria Adrover Ginard
M.Àngels Vera Obrador

4t. d'Educació Secundària



FESTIVAL FI DE CURS

Som a punt de començar l'estiu, el curs ha estat feixuc i mestres i alumnes ja tenen ganes de perdre's mútuament de vista. Tanmateix no ens en volem anar a la francesa, els bons modals i els ritus socials ajuden la convivència i ens fan més humans.

El festival de fi de curs, després de més de vint anys de repetir-lo, ha esdevingut un ritual plenament acceptat per tota la comunitat escolar i encara que la litúrgia és sempre la mateixa, l'entusiasme es renova any rere any: ho podreu comprovar observant les ganes que hi posen tots els participants i l'afany que demostren per oferir a tots els presents, la millor actuació de què són capaços.

Enguany, hem volgut aprofitar les disfresses que lluien els nins de primària, i també els més petits, a la rueta, per fer un succint repàs a la Història Universal de la Dansa. Per contra, els alumnes d'ESO, han improvisat diversos balls sobre músiques de rabiosa actualitat.

Un any més, n'Apol·lònia Rotger ha fet gala del seu "savoir faire" i de la seva paciència, procurant que el festival sortís al més vistós possible.

Ja només ens resta desitjar a tothom un bon estiu i que gaudiu de la festa!



EDUCACIÓ INFANTIL

- 3 i 4 anys: **DINOSAURES**
"Erase se una vez el hombre".
- 5 anys: **TROGLODITES**.
"Guem" (Percusio).

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

- Primer: **EGIPCIS**. "Bellydance Egiptian-night"
- Segon: **ROMANS**. Banda Sonora de la Pel·lícula "Ben Hur"
- Tercer: **MEDIEVAL**. "Medieval dances"
- Quart: **SEGLE XVIII**. "Minuetto". BOCHERINI
- Cinquè: **SEGLE XX (ROCK)** "Kemmy Loggins Footloos"
- Sisè: **FUTURISTES**. "The power of love". De la pel·lícula "Regreso al Futuro"

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

- Primer: "Dim Tei" DRAGOSTEA
- Segon: "Crazy in love". BEYONCE.
- Tercer: "It's your duty". LENE
- Quart: "Superstar". JAMELA



EiViSSa.

Partirem molt prest desde el passeitg Ernest Mestre. Tota la gent estava morta de son i fins i tot alguns arribaren tard. Quan aguerem arribat tots vam partir fins al port de Palma. Allà ens repartiren els billets, però ens varem trobar amb un problema, que ens varen separar en dos grups i la meitat anava a primera classe (on si estava molt bé) i els altres a una altre zona.

Després de sofrir un poc els marejtos del vaixell, arribarem al port d'Eivissa i anarem a fer una volta per allà per descarregar tensions i poder comprar tot el que volíem. En acabar les compres compulsives ens dirigirem cap a Dalt Vila. Allà observarem les vistes de la ciutat, on aquell dia estaven de festa, ja que s'inagurava la porta de la murada, hi vam trobar una gran fira mediaval, on tothom pogué gaudir dels productes de la fira.

Més tard anarem a dinar a una platge d'arena molt fina on tots ens ho pasarem molt bé, i descansarem un poc de la llarga caminada que havíem fet.

En acabar de dinar el bus ens tornà portà fins a Eivissa. Ferem una volta per allà i acabarem de fer les darreres compres. Devers les vuit embarcarem un altre cop, però aquest pic ens canviaren els bitllets i els que tan comodament havien arribat a Eivissa els cediren el lloc als altres. Per tornar tothom estava molt cansat i el temps no estava tan malament com quan partirem.

En arribar al port, després d'haver passat llista per les classes i amb alivi haver vist que erem els mateixos que el dematí, partirem amb els bussos cap a Felanitx. On esperaren els nostres pares impacients.

Maria Antonia Bauçà Obrador
Joan Obrador Gilart

4t. d'Educació Secundària.

Hola amics lectors! Bé, doncs ara parlarem un poc del viatge a Eivissa que realitzarem tots els alumnes dels cursos de secundària.

En primer lloc, ens reunirem tots al Passeig Ernest Mestre, per partir de cap a Palma, devien ser les 5:45 del matí i podem assegurar que és molt dematí i tots, o la majoria, ens rendirem a pegar una becadeta a l'autobús. Un cop a Palma, agafarem el ràpid per prendre rumb a Eivissa.

Aquell dia es pot dir que feia molt de mal temps, ja que la mar era plena de "cabres" i crec que hauria estat bon dia per treure la fluixa, ja que amb els marejos que hi va haver haguéssim tingut un bon bromeig.

A Eivissa feia un dia ben bo, així que anàrem a Dalt Vila, convocat per la UNESCO patrimoni natural. Aquell dia hi havia un mercat medieval, així que va ser bon dia per fer una passejadeta per aquells carrerons plens de malabaristes i venedors vestits d'època.



Ja era hora de dina, i, per tant, havíem de reposar forces. Els mestres optaren per anar a dinar a una plajeta, on tinguérem temps per remullar-nos els peus, que l'aigua estava ben freda.

Quan ja teníem la panxa plena, visitarem Sant Miquel, un poble ben bonic amb una església ben diferent a les que trobam per Mallorca, ja que era molt més senzilla i repartida en forma de creu.

Més tard tornàrem a Eivissa, on ens deixaren una estoneta per passejar i fer unes petites compres.

Després de tot això ja era hora de tornar a Mallorca i sortir d'aquell paradís. La tornada no fou tan marejadissa, ja que la mar s'havia calmat.

Una vegada a Palma, agafarem l'autobús de cap a Felanitx, on tots els familiars ens esperaven ansiosos, encara que, per Eivissa, telefonàrem més de dos pics.

Espero que vos hagueu imaginat lo bé que ens ho passàrem i vos hagi resultat lleugera la lectura.

Laura Monserrat Vicens
1r E.S.O. B

Recital de Poesia

Homenatge a

Miquel Martí i Pol

Aquest any ha mort el poeta Miquel Martí i Pol. En el nostre col·legi l'hem volgut recordar retent-li un homenatge consistent en un recital dels seus poemes que vàrem fer a l'Audotori el passar 29 d'abril. Hi van participar un bon grup d'alumnes que van comptar amb l'assessorament i la direcció de les professores Maria Obrador (dicció), Margalida Estelrich (posada en escena) i Francesca Adrover (direcció de la part musical).

Aquest recital va ser molt lluit, ja que tots els participants havien assajat molt perquè tot sortís perfecte.

Hi va haver cançons, música en directe, danses, etc. Tot va sortir molt bé i va resultar un espectacle molt bell i emotiu.

*Manuel Hidalgo Binimelis
1r E.S.OA*



El que vaig sentir...

Aquest recital es va fer en homenatge a Miquel Martí i Pol, un gran escriptor. Ja s'havien fet altres recitals al col·legi Sant Alfons, però aquest fou el primer que es va fer a l'auditori de Felanitx.

Durant dues o més setmanes vam estar assajant, aprenent poemes i, es clar, rient dels errors.

I per fi va arribar el "gran dia"... una hora abans ens vam trobar tots a l'auditori i les frases més comunes eren:

"- No vull sortir!!".

"- Segur que em qued en blanc i faré un paperot....!".

Per dins els camerinos es respirava un aire d'impaciència. Alguns contaven acudits per passar el temps i d'altres es mossegaven les ungles... .

Al final, na Jero va començar a parlar. En aquell moment vam sentir una explosió de nervis interiors, i en part tranquil·litat quan sentíem la seva veu fina i lleugera i la manera amb què recitava la seva llarga poesia. La gent del públic va aplaudir amb ganes i després vam sortir nosaltres, els petits actors!!!.

La "crítica" va ser bastant bona: van dir que ho havíem fet genial i que no se'ns notaven els nervis.

Tota aquesta experiència va començar quan vam aixecar la mà voluntàriament a dins l'aula, sense tenir ni idea del que era recitar damunt un escenari i va finalitzar amb una gran satisfacció de nosaltres mateixos.

Esper poder tornar sentir aquesta sensació un altre cop i que sigui tan o fins i tot millor que aquesta.

3r E.S.OB.

Sopa de lletres musical.

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| B | A | T | E | R | I | A | M | I | L | P | G | C | L | A | V | E | C | I | A |
| R | O | R | G | U | E | C | T | U | B | A | U | M | O | B | H | O | S | V | C |
| T | I | M | B | A | L | A | C | T | I | N | I | A | V | I | O | L | I | O | E |
| A | M | O | B | L | O | R | A | S | A | D | T | A | T | I | A | G | R | L | I |
| M | N | S | A | O | P | A | P | R | A | E | A | A | R | U | J | N | G | A | P |
| B | O | I | N | B | U | M | A | L | V | R | R | Q | R | F | A | N | T | J | I |
| O | F | X | D | O | H | T | X | E | A | E | R | U | A | I | A | L | E | J | A |
| R | O | G | U | E | I | Ç | U | J | L | T | A | I | X | I | L | O | F | O | N |
| I | X | Ç | R | C | A | M | P | A | N | A | E | N | R | V | L | U | L | I | O |
| T | A | U | R | E | G | R | A | L | L | A | P | T | R | O | M | P | E | T | A |
| A | S | T | I | S | O | E | M | A | N | D | O | L | I | N | A | R | I | S | D |
| O | J | N | A | B | H | A | R | M | O | N | I | C | A | I | N | E | X | A | U |

Cercau 11 instruments musicals.

4t. d'Educació Secundària



Ara vos contarem un poc com va ser el nostre viatge d'estudis. Va ser un viatge que mai podrem oblidar, i que vos recomanem que el fassiu i que hi aneu tots.

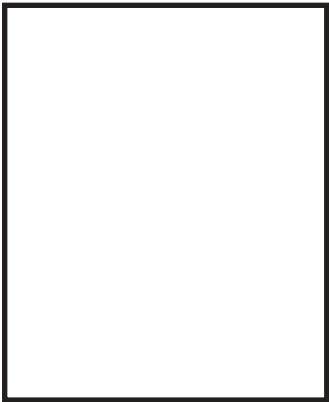
Tot començà un parell de mesos abans, quan tots discutíem on anar. No sabíem molt bé si anar a Andalusia o a Itàlia, però al final varem decidir anar Andalusia. Quan faltava un mes, cada pic estavem més nerviosos i amb moltes ganes de partir cap allà. Al final va arribar el dia. Era dia 13 d'abril ("martes y trece"), i tots ens vam veure devers les quatre de la matinada al Tobosso. Tots vàrem arribar amb cara de son i molts nerviosos però al mateix temps molt contents de deixar els pares durant una setmana. Tot seguit vàrem pujar al bus i ens dirigírem cap a l'aeroport de Palma. Allà agafàrem l'avió que ens dugué a l'aeroport de Màlaga. En arribar ens vàrem dirigir cap a Ronda. Vàrem visitar el poble quasi tot el dia. L'horabaixa vàrem partir cap a Sevilla, hi vàrem estar tres dies. Un d'aquests dies baixàrem fins a Càdis. En aquest hotel ens volien posar una "DENUNCIA", per què devia ser?

Després d'estar a Sevilla ens vàrem anar cap a Còrdova, on estiguérem un dia. Aquest dia vàrem visitar la Mesquita i el vespre sortírem. Al matí següent, ens vàrem anar cap a Granada on varem estar un dia a la capital i un altre a Motril. Durant l'estada a la capital vàrem visitar l'Alhambra i altres llocs. Per poder entrar a l'Alhambra, unes companyes (Isa Simarro, Bel M^a, M^a Àngels i Cristina) i una mestre (Miquela), es varen haver d'aixecar molt prest per poder ser a les sis de la matinada fent coa per aconseguir les entrades. El darrer dia, quan ja ens n'anàvem cap a l'aeroport, ens vàrem aturar a visitar "Nerja", que és el poble on es rodava "Verano Azul". Aquest dia, dinàrem a l'aeroport d'un pic-nic que ens varen preparar a l'hotel. Després vàrem agafar l'avió per tornar cap aquí. Tots teníem moltes ganes de veure els amics..., i de menjar un pa amb oli, però no volíem tornar.

Devers les quatre de la tarda vàrem arribar a Felanitx. Les mestres que ens varen haver de suportar durant el viatge van ser na M^a Antònia i na Miquela.

4t d'Educació Secundària.

ENTREVISTA A MIQUEL JULIÀ I MAIMÒ



Miquel Julià i Maimò va nèixer a Felanitx el 16 d'abril de 1945. Estudià al col·legi Sant Alfons i a l'Institut Laboral fins a catorze anys, va deixar els estudis per incorporar-se a la feina de foravila on vivia la seva família, encara que sempre alternà la feina amb altres tasques de caire cultural com el ball de bot, el teatre, la ràdio, encara hi havia Ràdio Felanitx-, etc. Al

llarg dels anys ha col·laborat com a directiu amb diferents entitats de la nostra vila. Durant bastants anys va ser corresponsal del "Diario de Mallorca" i col·laborador de Ràdio Balear i del setmanari "Felanitx". Des de la seva fundació ha estat el responsable de diferents programes de Televisió Felanitxera.

L'any 1990 va pronunciar el Pregó de les Fires i Festes de Sant Agustí. És membre fundador de s'Estol des Gericó i ballador des de fa molts d'anys.

Actualment treballa com a director de política lingüística al Consell de Mallorca.

ENTREVISTA:

- Creu que d'ençà que hi ha democràcia s'ha avançat molt en la normalització?

- Jo diria que s'ha avançat molt quant a l'ensenyança del català, abans de la democràcia no es podia parlar en català, curiosament, en aquesta mateixa escola hi havia un professor que donava les classes en català. No s'ensenyava, jo en vaig aprendre bastant amb les ron-

dalles i amb una col·lecció que es deia "Les Illes d'Or" editades per l'Editorial Moll. A Ciutat era molt diferent, allà "hablar el mallorquí no hacía bueno". Per tant jo crec que l'ensenyança del català està molt avançada però l'ús social no és el que tocaria ser, i és aquí quan apareix el tema de la normalització. Hem de tenir molt present l'ús quotidià del català.

- Creu que el PP vol la normalització o més aviat li interessa impedir-la?

- Quant a normalitzar-ne l'ús i lluitar per la llengua no demostren molt d'interès. El PP no mira per la llengua ni per la cultura, es dedica a fer una política tirant cap a la recerca del vot de la gent que no pot veure ni sentir parlar de la nostra llengua ni de la nostra cultura. És un poc incomprensible i molt trist.

- El vostre partit és nacionalista, com a tal de què seríeu més partidari, d'equiparar en drets el català i el castellà o d'afavorir el català per damunt del castellà?

- Mira, ja no és qüestió de ser un partit nacionalista o no ser-ho, és qüestió que nosaltres estimem la nostra llengua per damunt de tot, la llengua representa la nostra cultura i per tant la nostra identitat. No pot ser que ara ens vulguin destruir la nostra llengua, no ho aconseguiran.

- Teniu prou pressupost per fer front a la normalització?

- No, mai tenim pressupost per fer tot el que voldríem fer. A més, cal recordar que el Consell de Mallorca no té competència en matèria legislativa, però sí que hi ha competència per ajudes i per foment de moltes àrees de cultura, etc.

- Creu que el Govern sortirà definitivament de l'Institut Ramon Llull? Des del Consell de Mallorca, no podeu fer res per fer recapacitar el Govern?

- *Crec que el Govern ja és bastant grandet i això era una cosa que es veia venir des del principi de la legislatura. De totes maneres jo encara tenc l'esperança que el PP recapaciti. Per altra banda el Govern Balear i el PP no els veig molt engrescats amb els temes de cultura. Jo voldria que a l'Institut Ramon Llull s'hi integrassin no només el Govern Balear, sinó València, Andorra, etc... i així seria la gran solució de fer la suma d'esforços de totes les terres que parlen català.*

- Us sembla bé una TV Balear bilingüe? No és una bajanada emetre pel·lícules en castellà subtítulades en català com ens han anunciat des del Govern?

- *M'ha agradat molt la paraula bajanada! Seria una solemne bajanada. Des del consell presionam perquè entenem que una futura televisió autonòmica no té cap sentit sinó és com eina de promoció de la nostra cultura. Jo ja em conformaria amb el model de TV3.*

- Per què a Palma i altres llocs ensenyen castellà als immigrants en lloc d'ensenyar-los català?

- *Això no ho sé, nosaltres organitzam escoles per a nousvinguts però són en català. Pel que veim la gent jove no té cap dificultat per aprendre'n i la gent major, sinó tenen prejudicis, també arriben a aprendre'n.*

- No seria millor que els immigrants aprenguessin primer català, i llavors si els interessa ja podrien aprendre castellà?

- *Sí, per exemple: si jo me'n vaig a viure a un altre lloc estaré molt més tranquil si entenc la llengua pròpia d'aquell lloc, per tant crec que es lògic que primer aprenguin la nostra llengua.*

- Des del Consell s'ha afavorit la retolació de comerços i establiments públics en català. Pensau fer res per promoure l'etiquetatge de productes en català?

- *Sí, tot això forma part de la mateixa convocatòria. Cada any hi ha unes convocatòries d'ajuda i hi entra l'etiquetatge, material imprès, retolacions, pàgines webs, etc. I de cada any hi ha més gent que participa amb tota aquesta feina.*

- Creu que els polítics es prenen seriosament l'idioma, creu que el parlen prou bé?

- *No supós que no el parlam prou bé, inclús hi ha polítics que estan avergonyits de parlar el mallorquí. De totes maneres, els polítics no som exemples a seguir.*

- Ens podeu explicar un poc en què consisteix el vostre càrrec?

- *Política lingüística consisteix en la normalització de l'ús de la llengua catalana en totes les capes socials de la nostra illa, etc. Per això nosaltres prenem unes iniciatives pròpies que per ara són: una edició especial d'un CDrom per a notaris, vocabulari per a turistes i ara d'aquí poc sortiran uns premis de narrativa, novel·la i poesia només en català. S'anomenaran "Premis Mallorca".*

- Quines activitats teniu programades per dur a terme properament?

- *Des de la nostra àrea són: els Premis Mallorca, un conveni amb la universitat, tríptics informatius per a immigrant i uns altres per a turistes, també volem crear una espècie de coordinadora que es digui "voluntaris per la llengua" on tothom hi pugui participar, un programa de televisió, ajudes als músics que promocionen la nostra llengua, etc. Bé, en definitiva intentarem promocionar al màxim la nostra llengua, que al cap i a la fi és símbol de la nostra cultura i de la nostra identitat.*

Agustí Gonzàlez, Maria Adrover, M^a Àngels Vera i Joan Obrador.

4t d'Educació Secundària.

VIATGE D'ESTUDIS DE 4t DE SECUNDÀRIA

Just a l'endemà de la segona festa de Pasqua, partírem tots emocionats de viatge d'estudis a Andalusia. Era molt dematí però ningú va fer tard. L'avió ens deixà a Màlaga, i varem veure que per allà, també en tenen de "Sa Comes i Cales Millors".

De camí a Sevilla, ens aturàrem a Ronda, visita obligada per tot aquell que viatgi per aquelles terres, ja que és un poble amb molt d'encant.

Arribàrem a Sevilla i podríem dir tantes coses! La vàrem conèixer així com cal conèixer una ciutat, passejant amunt i avall. El bus ens deixà devora el Guadalquivir, just a devora la Torre de l'Oro. Visitàrem la catedral, on diuen que hi ha enterrat en Colom, pujàrem a La Giralda d'on es veu una vista fantàstica de tota la ciutat. I a la mateixa plaça trobàrem l'Archivo de Indias i el Real Alcázar de Sevilla per on ens vàrem passejar més de dues hores. Visitàrem el Museu de les Belles Arts, la plaça Espanya, el barri de la santa Cruz, la Maestranza, La Casa de la Moneda.

Als afores de Sevilla, a Santiponce descobrírem les runes de la ciutat romana d'I tàlica, ens varem sentir com a la pel·lícula "Gladiator" quan passejàvem per l'amfiteatre, on hi cabien 25.000 espectadors! També ens van sorprendre uns preciosos mosaics de dimensions considerables.

Després anàrem al Puerto de Santa Maria, volíem veure l'Atlàntic i visitar Cadis, de fet no vàrem fer massa cosa perquè plovia i ja us podeu imaginar que de passagera no en teníem molta.

Còrdova, és més modesta que Sevilla, si em permeteu l'expressió, però allà hi trobàrem una de les meravelles del viatge: la Mesquita!!! És impressionant, no hi ha paraules. És un híbrid ja que resulta que a dintre de la Mesquita hi construïren la Catedral. Passejant pels carrerons blancs i mirant els enreixats de les finestres amb els geranis descobrírem una sinagoga. I com que era divendres a vespre vàrem decidir fer un "voltoí" per conèixer com estava "la cosa".

De camí a Granada, ens aturàrem a Madinat Al-Zahra, conjunt arqueològic espectacular d'una de les ciutats més importants del temps d'Al-Andalus.

Si haguéssim de destacar un hotel destacariem el de Grana-

da: "un super luxe" amb un buffet que et feia dubtar per on enve-
tir.

I arribam a l'Alhambra, i tot i que era dematí quedàrem bocabadats amb tanta bellesa i amb les allaus de japonesos que se'n volien dur cada racó cap a casa amb les seves sofisticades màquines fotogràfiques. Si mai hi anau, val la pena arribar al barri del Sacromonte, gaudiren de sentir-vos perduts pel seus carrerons i és d'on podreu observar la millor panoràmica de l'Alhambra. Va ser a Granada on visitàrem la Capella Reial (hi ha enterrats els Reis Catòlics), ens passejàrem pels carrers de les "teteries".



A Sierra Nevada no hi vàrem arribar, però sí que la vàrem veure, i ben nevada! I amb el bus cap a Motril i d'allà a Nerja per arribar a Màlaga i agafar l'avió. Malgrat que vàrem gaudir de bon de veres qui més qui manco, ja frissava de reposar els ossos dins el seu llit.

Una vegada aquí, al nostre Felanitx, amb el viatge reposat i les fotos remirades, tots els que hi vàrem participar tenim gravats dins la memòria centenars d'anècdotes, milers d'imatges i milions de bons records!

Maria Antònia Mas Fons.

LA COOPERATIVA UNA ALTRA FORMA DE FER EMPRESA

En el nostre entorn, quan es parla de treball, el que resulta més habitual és pensar en treballar per compte d'un altre i cobrar un sou a canvi de fer una feina concreta. En el nostre món, acceptam com a natural viure d'un sou, restar al marge de les decisions i dels resultats del nostre treball en una empresa que pertany a un altre.

Però a aquesta realitat es contraposen experiències menys conegudes, repartides arreu de tot el món, entre elles les **cooperatives** que tenen com a objectiu comú posar el centre d'atenció de l'activitat econòmica en les persones, atorgant al treball soberania sobre el capital, des de la creença que aquest, el treball, és l'agent principal per crear béns i riquesa..

La cooperativa : els principis i valors cooperatius

La cooperativa és senzillament, una associació de persones que s'uneixen de forma voluntària per satisfer en comú necessitats socials, econòmiques i culturals mitjançant una empresa de propietat conjunta i de gestió democràtica.

A diferència d'una empresa mercantil, l'objectiu principal de la cooperativa és satisfer les necessitats i les aspiracions de les persones implicades per damunt del simple fet de produir guanys.

Les cooperatives funcionen a tot el món a partir d'uns principis i valors comuns. L'**Aliança Cooperativa Internacional** (ACI), organització fundada a la ciutat de Londres l'any 1895, ha definit com a valors bàsics del cooperativisme : l'ajuda mutua, l'autoresponsabilitat, la democràcia, la igualtat, l'equitat, la solidaritat, l'honestedat, la transparència, la responsabilitat social i la preocupació pels altres. Per a l'aplicació pràctica d'aquests valors, les cooperatives segueixen unes pautes bàsiques comunes, els principis cooperatius.

Els set principis cooperatius

1r. Adhesió voluntària i oberta

Les cooperatives s'han de basar en la voluntat dels cooperativistes per cooperar i en garantir que qualsevol persona, si vol i sense discrimi-

nacions de cap tipus, pot formar part de la cooperativa.

2n. Gestió democràtica

Les cooperatives són empreses democràtiques; cada soci té dret a un vot i participa en el govern de l'empresa amb igualtat de condicions.

3r. Participació econòmica dels seus socis.

Els socis participen equitativament al capital de la cooperativa així com en la presa de decisions del com distribuir les pèrdues i els guanys.

4r. Autonomia i independència

Les cooperatives són organitzacions autònomes, per tant han de salvaguardar la seva independència respecte dels governs, organitzacions socials, altres empreses...

5è. Educació, formació i informació.

La cooperativa ha de promoure la formació dels socis i treballadors perquè contribueixin eficaçment al desenvolupament de l'empresa i educar i informar la societat de la naturalesa i dels beneficis de la cooperació.

6è. La cooperació entre cooperatives

La intercooperació cooperativa és necessària per a consolidar cada cooperativa en particular i el moviment cooperatiu en conjunt.

7è. L'interès per la comunitat

Aquest principi compromet socialment les cooperatives amb la comunitat a la qual pertanyen. " Les cooperatives han de treballar per aconseguir el desenvolupament sostenible de les seves comunitats "

Avui en dia el cooperativisme es troba estès en a prop de 100 estats, amb més de 700.000 cooperatives i 700 milions de persones associades. A les Illes Balears hi ha 182 cooperatives que impliquen a un total aproximat de 9.000 socis cooperativistes. L'escola *Sant Alfons* funciona en règim de cooperativa com també ho fan altres centres concertats d'ensenyament com el CIDE, Aula Balear, Sant Felip Neri i Mata de Jonc de Palma i Es Liceu de Marratxí.

Dolors Talens

Gerent de la Unió de Cooperatives de Treball de les Illes Balears(UCTAIB)

Acabam el curs... la docència, compensa?

Un missatge de Soraya:

(foro de secundària. <http://www.mujerpalabra.com/forum/viewthread.php>)

"Estava pensant en dedicar-me a l'ensenyança, preparar les oposicions i tot el que això comporta, però tan sols me trob amb gent que me desanima. Me conten les seves experiències a l'escola i me diuen que els mestres estan amargats, que tenint un bon horari i un bon sou no pareixen estar contents, que tots acaben com "embogits", amb perdó, i que no se m'acudeixi. Que l'ambient de secundària no és bo perquè els alumnes passen de tot, la majoria dels pares igual i, per a rematar, que els mateixos professors fan "la gresca" entre ells. Imagineu-vos, amb aquestes recomanacions quina cara em queda. Jo crec que això no deu ser així, però tampoc vull pensar que tot és de color de rosa... i bé, ara tinc fins i tot dubtes de si dedicar-me a l'ensenyament o de si anar per un altre camí. No sé, vosaltres que esteu treballant a les escoles dia a dia, digueu-me alguna cosa, la vostra experiència. Està tan malament com me conten o se pot treballar i intentar fer bé les coses? Qual-sevol llum que me llanceu serà benvinguda."

Hola Soraya, nosaltres aquí a Sant Alfons, ja estam acabant el curs, queden poques setmanes, i ens agradaria donar-te una resposta fent una mica de balanç de l'any que hem viscut...

Quan pensam em les funcions dels mestres i dels tutors, a tots ens venen al cap un seguit de tasques, com per exemple resoldre conflictes, organitzar la classe, endreçar, parlar amb les famílies, preocupar-nos per cada estudiant, coordinar-nos amb els companys de nivell, cicle, departament... Sovint aquestes tasques se'ns presenten a l'hora, com a requeriments, urgències, obligacions o imposicions que ens provoquen sentiments de desbordament, i això a fi de curs pot ser caòtic.

Tot és complicat, el món és gran (i petit alhora), molt més gran i complex que aquell que era de la grandària d'una casa en el qual vivia el Petit Príncep... ésser solitari, encantador d'éssers solitaris... Però nosaltres no, nosaltres vivim en una societat diversa, complexa, canviant... Viure, en l'actualitat, segons *Anthony Giddens*, suposa enfrontar-se als canvis que s'estan produint en un "món desbocat".

I dins tot això, com un món en miniatura, hi trobam l'escola amb tots els seus habitants:

- Per una part, els alumnes, que de vegades sembla que hagin perdut el "Nord".



(Però...ens quedarem amb aquesta imatge? Això és tot el que hi ha? NO!)

- Les famílies, tant diverses, tant iguals...

Avui els pares demanen una escola per als seus fills amb una triple finalitat :

1. Que els guardin.
2. Que els instrueixin.
3. Que els eduquin.

L'escola és un mirador dels canvis que ha provocat l'evolució de les famílies, aquestes reaccionen de forma diferent davant els processos educatius. Però tots també sabem que una bona educació és aquella en què hi ha una col·laboració i una línia compartida entre família i escola.

- Els mestres i professors, que també han/hem perdut alguna cosa:

- l'autoestima professional, excessiva acumulació de tasques, generalitzada indiferència social envers el seu treball, conseqüència de la consideració de l'escola com a institució residual, a la qual pareix que es confia tot allò que altres institucions no resolen.

Ara que acabem és l'hora també de mirar l'escola amb uns altres ulls: aquells alumnes que ens fan enfadar tantes vegades, la incomprensió i poca motivació d'algunes famílies, els nostres errors i falta de motivació...però no tot és això. Fer de mestre, de professor és més també que tot això...És contribuir a fer que les persones comencin a caminar a la recerca de la saviesa, que els coneixements evolucionin i es relacionin amb els valors que ajuden a les persones a créixer i a generar la cultura pròpia de cada època històrica...és molt més que transmetre uns coneixements, que ensenyar una disciplina...és transformar uns coneixements per tal que puguin ésser assimilats pels alumnes...fer de professor és generar confiança en els joves, en ells mateixos i en un futur que els necessita a tots i a totes i per al qual s'estan formant. I això és molt difícil de fer i és una tasca social molt important.

El nom de "professor" o "mestre" es reserva per a les personalitats, però l'hem de reivindicar, amb orgull professional, per a tots els que "fan (feim) de professors" (*)

Nosaltres també, igual que els altres, hem viscut la tremolor de cames del primer dia de classe, davant d'un grapat d'adolescents amb ganes de mesurar les seves forces... també hem pensat moltes vegades que no era possible fer feina amb alumnes tan indiferents i sense cap tipus d'interès pel que se li pugui ensenyar...Però després, un dia, veus que han après moltes coses, que no són el que semblava...que tenen un gran potencial i que del que es tracta és de descobrir-ho... cada un una individualitat... cada un amb la seva història... cada un amb unes perspectives diferents... I d'aquí uns anys ens els trobarem pel carrer, o quan anem a comprar o al metge o a la perruqueria o a ca l'apotecari... I sabrem que aquell home i aquella dona són així perquè hi va haver uns/es mestres que els varen ensenyar a llegir i escriure, altres que els van dir que ens havíem de respectar, que tots hi cabem, que tots som iguals, d'altres que els nostre cos és únic i l'hem de cuidar...que la història ens mostra qui som i d'on venim, que el llenguatge és la manera més rica per a comunicar-nos, que la natura és de tots i tots en som responsables, que hi ha homes i dones que treballen cada dia perquè hi hagi més medicines, perquè el pa arribi a les botigues, perquè els cotxes estiguin a punt, perquè les cases siguin segures...

Ja sabem que també a altres llocs ho hauran après, però nosaltres també hi érem, que ningú ho dubti.

(*) *LA SECUNDÀRIA A EXAMEN.* Joaquim Prats. Editorial Proa

Departament de Suport

teatre des lledoner

Amics i amigues del taller de teatre:

Ens trobam a punt d'acabar la tercera temporada i ho farem amb unes peculiars representacions a mode de fi de curs.

En primer lloc, els alumnes de primer i segon de primària duran a terme una lectura dramatitzada del conte de Miquel Rayó: "**Àngels i dimonis**". Aquesta serà la primera vegada que duquem a terme, en el nostre taller, aquesta modalitat de representació que darrerament torna a ésser molt utilitzada arreu del país, només a Barcelona s'han fet un bon grapat de cicles que consistien únicament en lectures dramatitzades, dutes a terme per actors de renom com *Mercè Sanprietó* o *Lluís Omar*.



L'altre grup, format pels nins i nines de tercer fins a sisè de primària mostraran la feina realitzada aquest curs amb una filmació de l'obra: "**Bruixes**". Un projecte de pel·lícula que han tirat endavant amb ganes, il·lusió i coratge.

Tots els components, més de cinquanta, lluiran la innovadora samarreta del nostre taller, de color negre i amb l'emblema al pit, la mateixa que portaren els alumnes més grans quan, enguany també, anaren de viatge.

Amb tot això posarem punt i final a un curs que començà amb la performance dels alumnes de l'optativa teatral de 4rt d'ESO a la fira del Pebre Bord i que tenia com a fi aconseguir minvar les despeses del viatge a Barcelona. Llavors, prop de Sant Antoni, els ninets i ninetes de primer i segon escenificaren a la Casa de Cultura "*La foto de Nadal*" i poc temps després arribà el desitjat i esperat viatge a Barcelona, al Lliure i al TNC. Per Pasqua les feines foren amb el recital poètic dels alumnes d'ESO que fou una delícia per a tothom i on els alumnes de teatre, a més de recitar, demostraren els seus dots com a dansaires. I amb la calor i el Juny que ens té ben agafats us deim adéu, fins l'any que ve.

Sort, i com diuen en el teatre.... Molta merda!

Els alumnes que enguany han fet teatre amb **Margalida Estelrich** són: *M Magdalena Rotger, Magdalena Monserrat, Martin Rtvz, Joan Obrador, Joan Frau, Agustí Gonzalez, M del Mar Ramírez, Damiana Massutí, M Àngels Vera, Maria Albons, Maria Adrover, Manel Mula, Margalida Mas, M Eugènia Grimalt, Miquel Vicenç, Alba Monserrat, Neus Barceló, Mariona Salvà, Marina Monserrat, Francesca Roig, Imma Oliver, Xavier Antich, Margalida Puig, Bernat Monserrat, Antònia Zoe Strunk, Apol·lònia Monserrat, Miquel Antich, Caterina Vadell, Biel Pinya, Joana M Febrer, Carmen Romera, Cristina Adamuz, Joan Andreu, Juan Carlos Díaz, M del Mar Grimalt, Bàrbara Sitges, Andreu González, Carles Medina, Maria Monserrat, Sara Ferreira, Caterina Rigo, Inés Obrador, M^a del Mar González, Marta Barceló, Lluís Nicolau, Sara Obrador, Margalida Mesquida, Marino Talavante, Caterina Ferriol i Margalida Roig.*

DALÍ A LA LUDOTECA

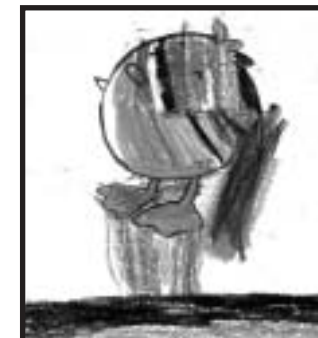
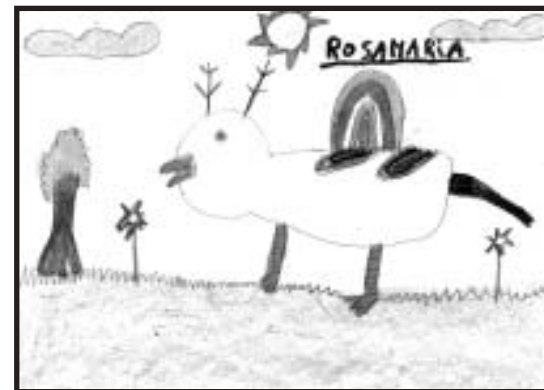
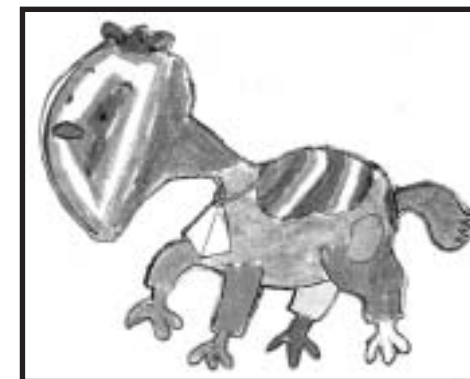
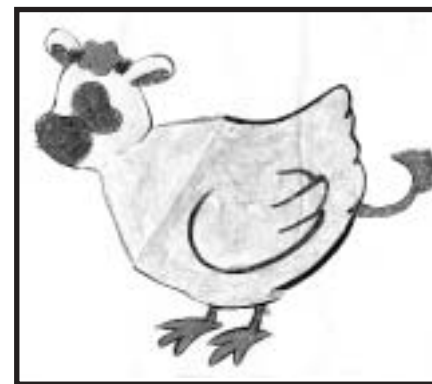
Com ja sabeu, enguany és el centenari del naixement de Salvador Dalí, i a la ludoteca li hem dedicat dos tallers: **autorretrats** i **animals fantàstics**.

Aprofitant que tenim la biblioteca tan aprop, hem anat a cercar uns llibres sobre els autorretats, o sigui els retrats que es fan els propis pintors. Van Gogh ja ho feia i també ho va fer Dalí. Hem mirat com ho feien els mestres i després nosaltres hem fet el mateix. Amb un mirall al davant hem pintat el que nosaltres hem vist. Tal vegada una mica més realistes que Dalí.

Jutjau vosaltres mateixos.



Un altre dia el vàrem dedicar als **animals fantàstics**. Amb unes fotocòpies d'animals de granja, els retallarem i separarem la cua, el tronc, el cap i les potes i ho mesclàrem tot. Després escollírem un o diversos elements i ferem un animals mai vists. Alguns es valgueren



sols de la seva imaginació. No trobau que ho férem bé? Abans de pintar-los ens llegiren un conte sobre una hipopòtama que no s'agradava tal com era i va voler tenir el color del paó, el coll de girafa, les potes d'estruç,... va arribar a tornar un animal que feia molta gràcia, com un Michael Jackson del món animal.

Vos recordam que cada divendres feim un taller , i que és molt divertit.

L'EDUCACIÓ, UN DRET DE TOTS

Escriure per una revista escolar sempre provoca pel professor universitari una doble sensació: es un plaer i, a la vegada, un risc. Un plaer, perquè es una manera d'apropar-se als vertaders protagonistes de l'educació: alumnes, professors i pares d'una escola, que s'esforça i treballa per millorar dia a dia l'educació. I és un risc, perquè trobar la mesura equilibrada per cobrir les expectatives i els interessos d'un col·lectiu tan divers crea sempre una inseguretad i alguns dubtes. Ara bé, voldria deixar palès que la satisfacció de poder participar a la vostra revista supera totes les dificultats i pors que puguin sorgir, i amb aquesta intenció escric aquestes línies.

La realitat social de la nostra comunitat ha sofert en las últimes dècades molts canvis significatius, que s'han accentuat en aquests anys més recents. S'ha produït un canvi en els valors, en les formes, en les demandes i en las actituds que afecten tots els àmbits personals i socials de la ciutadania.

L'escola com a institució social i l'educació com a referent formatiu generalitzat per a la totalitat de la població ha rebut aquest impacte de manera important i rellevant. Entre els múltiples canvis que afecten l'educació i l'escola, voldria destacar-ne un per la seva repercussió i manifestació evident de la realitat: la diversitat entre els alumnes. Diversitat entesa en una doble perspectiva: ja sigui diversitat de procedència cultural, social, de llenguatge; ja sigui de capacitats, ritmes, de motivacions i interessos.

Aquesta ineludible i indiscutible realitat obliga a replantejar a l'escola i a l'educació, molts dels principis i de les pràctiques dominants al llarg del temps. La diversitat dels alumnes pot obviar-se, amagar-se i/o eliminar-se, però en qualsevol d'aquests casos crearà problemàtiques noves, i dificultats, si no introduïm principis basats en el respecte, la tolerància i la igualtat d'oportunitats.

Incorporar aquets principis en el model educatiu actual necessàriament presenta dues idees claus: per una banda, el reconeixement del dret a l'educació de tots els ciutadans, sense excepcions i en igualtat; per una altra, l'escola s'ha convertit en la institució encarregada d'organitzar i exercir la funció educativa per a tots els membres de les futures generacions de la societat, que presenta com a objectiu central promoure i aconseguir l'aprenentatge dels seus alumnes, aquests van a l'escola per aprendre al màxim de les seves capacitats, independentment

de la seva procedència i història personal. Per això es treballa i es plantegen mètodes, estratègies i actuacions didàctiques que ofereixin recursos per facilitar i millorar aquest procés, on tots els alumnes poden ser excel·lents sense la necessitat de guanyar sobre els altres.

Així doncs, l'educació a las institucions escolars es troba davant una doble dicotomia: per una banda, el domini de la uniformitat sobre la diversitat. Per altra, la categorització dels alumnes davant la igualtat d'oportunitats, que podem analitzar de manera breu.

La doble funció de l'educació: la socialitzadora, destinada a compartir trets de pensament, de comportament i de sentiment amb altres. És a dir, crear comunitats al voltant dels hàbits, valors i significats compartits que exigeixen certes dosis de homogeneïtat en el pensament, en els valors i en la conducta. En l'altre extrem, trobam el fet empíric, inqüestionable, des del propi sentit comú, que els éssers humans, des del punt de vista biològic, psicològic, social i cultural, difereixen dels altres. El respecte a la individualitat, que es manifesta de manera natural com la diversitat entre els subjectes, els grups socials i com a subjectes canviats en el temps.

La heterogenitat a les aules és un fet natural i evident, que reflecteix la realitat social quotidiana. Aquesta heterogeneïtat s'ha percebuda massa vegades com un destorb que cal dominar, fixar o, si és possible, eliminar. Aquesta posició és incoherent amb la realitat social en tots i cada un dels àmbits comunitaris, no podem convertir l'escola en un club exclusiu d'uns pocs que margina uns altres. La diversitat és una realitat amb la qual hem de conviure a l'escola i fora d'ella, per això hem de comprendre-la com un valor a potenciar i a promoure, perquè és en la diversitat on es troba el respecte mutu, la col·laboració, el coneixement, on tots els membres d'una comunitat són dignes de consideració i estima.

Aquesta última idea ens introdueix a la segona dicotomia bàsica: hem de categoritzar els alumnes a la escola per educar-ne sols uns quants en detriment de la majoria; o bé, hem d'establir estratègies per proporcionar una escola per a tots, des de la igualtat i el respecte, on cada un aprengui de manera significativa tot quant pot. Establir categories sempre serveix per dividir la gent en grups que estableixen expectatives no naturals, que crea fronteres entre las persones, que fomenta l'elitisme entre uns quants i la falta de confiança i d'oportunitats en els altres. L'educació ha de tenir capacitat per educar a tots i no ha de destinar-se, ni pot destinar-se sols a uns pocs. La igualtat d'opor-

tunitats a l'educació no significa que tots han d'aprendre el mateix alhora, significa que tots tenen les mateixes oportunitats per aprendre i no es classifica ni els alumnes ni els currículum per categories.

La classificació dels alumnes de l'escola per estrats predeterminats s'associa a definicions preestablertes que inclouen unes característiques i unes intervencions socials també predeterminades, que normalment constitueixen una prescripció educativa. Aquesta forma d'actuar provoca que l'estatus d'alguns alumnes i/o adults automàticament està per damunt o per davall dels altres, perquè s'atribueixen diferents maneres d'aprendre o altres característiques, en lloc d'establir que tots i cada un dels alumnes de l'escola siguin acceptats en igualtat, formant part d'una mateixa comunitat escolar i social. La igualtat d'oportunitats a l'escola s'inicia oferint a tots els alumnes la possibilitat d'aprendre amb i dels seus companys i amics, ja que tots tenen alguna cosa a mostrar, ensenyar, participar, tots tenen també dret a la motivació i a expectatives positives per promoure en lloc del fracàs educatiu, l'èxit educatiu.

La consecució d'una educació de qualitat té, doncs, com a objectiu central per a l'escola: promoure i aconseguir l'aprenentatge de tots els seus alumnes. Aquesta educació de qualitat sols serà possible si es manté una relació d'equilibri, i si s'entén la diversitat no com un problema, si no com una solució, que ens condueix a una educació de més qualitat com més comprensiva, integral i inclusiva sigui.

Per acomplir aquests objectius de forma coherent i satisfactòria per a tots els col·lectius -pares, alumnes i professors- implicats i presents a l'escola, es fa imprescindible, davant la realitat actual, modificar els principis i les estratègies que dominen l'educació, possibilitar nous plantejaments didàctics i perspectives diverses en la pràctica quotidiana de l'escola per a poder assolir els objectius desitjats d'igualtat i formació. Per això s'han de rompre les inèrcies inamovibles de la institució i desvetllar-se les antigues fal·làcies que han dominat i dominen l'educació. Perquè la realitat és única, però la forma d'interpretar-la varia segons el punt de referència i la projecció que fem dels fets observats. En la mateixa lògica, qualsevol decisió presa en la tasca docent serà coherent o no amb l'atenció i el respecte a la diversitat, segons el plantejament aplicat, perquè no hi ha estratègies bones o dolentes, sinó que cada una depèn de la forma en que la portam a la pràctica.

Joan Jordi Muntaner.

Professor del Departament de Ciències de l'Educació de la UIB

EL TEMPS DE L'APA

El curs s'acaba encara que no ho sembli, i això ho dic perquè altres anys per aquest temps ja havíem pegat quatre suades de valent sense haver de fer gaire fues i enguany, si no canvia ,a final de curs podrem fer un altre fogueró.

Però l'incertesa que patim no és sols meteorològica, també en educació n'hi ha haguda durant tot el curs, que si LOGSE, que si LOCE, que si NO HO SÉ,... . Un dia o l'altre s'aclarirà, o no?

El que tenim ben clar és que els nostres fills creixen i el més important és que ho facin com a persones. Aquest fi, compartit entre pares i mestres és el que ha de marcar les fites dels nostres actes.

Des de l'APA , procuram contribuir a facilitar l'educació dels nostres fills i filles donant suport o organitzant actes i activitats que ens semblen adients. Aquest curs s'han realitzat dues xerrades a la Sala d'Actes de l'Escola, una sobre "L'anorèxia " i l'altre sobre " Els accidents domèstics:prevenció i actuació". També s'ha tractat el tema de la convivència a l'escola, s'ha continuat motivant la participació dels nostres fills en el ja tradicional concurs, s'han organitzat activitats per participar en família com l'assistència a la Trobada d'Escoles Mallorquines a LLuc i la també anual jornada de convivència o excursió, i s'ha col·laborat una mica en la renovació del material escolar pel nostres fills a l'escola.

Hem de reconèixer la imprescindible implicació i col·laboració de l'escola, que ens ajuda en els nostres projectes i que també du endavant els seus propis, més enllà de la docència diària, alguns tan magnífics com la "lectura de poemes" la qual hem pogut gaudir aquest curs.

En educació hem de ser ambiciosos, intentar millorar, i això és el que demanam des de la junta directiva de l'APA a tots els pares, que us continueu implicant en tot el que afecta l'educació dels vostres fills,que ens faceu arribar les vostres propostes, les vostres opinions i les vostres crítiques,i també el vostre suport quan ho trobeu oportú. Gràcies per les vegades que així ho heu fet i per la vostra participació. Gràcies al professorat per la seva dedicació. Gràcies als nostres fills per créixer com a persones,així també ens fan créixer a nosaltres.

Salut i bon estiu a tots.

TAULA

| | |
|--|----------|
| Notícies de l'escola | 3 |
| Participació dels alumnes d'infantil | |
| <i>Els petits grans pintors (1r Cicle)</i> | 10 |
| <i>Estimats lectors: (2n Cicle)</i> | 11 |
| Participació dels alumnes de primària | |
| <i>Diada del LLibre (1r A i B)</i> | 13 |
| <i>Dalí - Martí i Pol(2n A)</i> | 15 |
| <i>Concert de Percussió (2n B)</i> | 17 |
| <i>La Barseta (3r A i B)</i> | 18 |
| <i>Fotografies de la Diada del Llibre (4t A i B)</i> | 20 |
| <i>Taller de Llenguatge (5è A i B)</i> | 22 |
| <i>Viatge a Barna (6è A i B)</i> | 26 |
| DEPARTAMENT D'ANGLÈS | 25 |
| Participació dels alumnes de secundària (4t. Tecnologia) | |
| <i>El Renou (1r)</i> | 28 |
| <i>L'Acampallengua (4t)</i> | 29 |
| <i>Eivissa (4t i 1r)</i> | 32 |
| <i>Recital de Poesia (1r i 3r)</i> | 34 |
| <i>Sopa de lletres musicals (4t)</i> | 36 |
| <i>Andalusia 2004 (4t)</i> | 37 |
| <i>Entrevista a Miquel Julià i Maimó (4t)</i> | 38 |
| FESTIVAL FI DE CURS | 30 |
| Viatge d'Estudis de 4t de Secundària. M^a Antònia Mas Fons | 42 |
| La Cooperativa una altra forma de fer empresa | 44 |
| DEPT. SUPORT: Acabam el curs... la docència, compensa? . | 46 |
| TEATRE DES LLEDONER | 50 |
| DALÍ a la Ludoteca | 52 |
| JOAN JORDI MUNTANER. L'Educació un dret de tots . . . | 54 |
| El temps de l'APA | 57 |

| | | |
|---|--|--|
| Edició Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner" | Impressió Impremta "LLOPIS" | Assessoria lingüística Antoni Maimó |
| Direcció Joan Xamena Antoni Vicens | Muntatge Jaume Obrador Joan Xamena Tecnologia 4t ESO | Col.laboracions M ^a Antònia Estelrich Tots els alumnes i mestres del col·legi |

E-mail: lledoner@lledoner.com

Felanitx, juny de 2.004



MANAGER • CAL VELLER

C/ Major, 26 - Tel. 971 53 03 09

Sirer *perfums* i cosmètics

fotografia
bijuteria
bosses de mà
complements de moda

FELANITX
PETIT COMERC • CAL VELLER